

Festivalul internațional GEORGE ENESCU 2015

CROCHIURI (1)

(Daniela Caraman Fotea – 30 august 2015)

Deschiderea unui festival este, fără îndoială, momentul cu atracție de neegalat al unei incursiui sonore de lung parcurs. Debutul din 2015 al ediției enesciene cu numărul 22 a fost cel așteptat: alocațiunea de esență, prezentată cu eleganță, oferind și considerații de luat aminte a Ministrului Culturii, Dl. IONUȚ VULPESCU. Apoi...

Manifestarea l-a alăturat Orchestrei de Tineret a României pe dirijorul (?) Kristijan Jarvi, cu evoluție pe podium tip-aerobic! Prezența acestui personaj mi-a explicat alcătuirea programului: Enescu (desigur o Rapsodie), un concert instrumental – Sibelius op.47, cu violonista **Sarah Chang** a cărei virtuozitate (chiar vegheată de un facies împietrit), este aclamată de o Lume, unicatul Orff – Cantata Carmina Burana al cărei succes la public pare că este mai aprins cu trecerea timpului. Lucrări care se pot cânta și... SINGURE...

2 septembrie

Tânărul dirijor, experimentatul **Cornelius Meister**, format în școală germană, a propus o versiune credibilă, încadrată în stilistică, a monumentalei Simfonii a VIII-a de Gustav Mahler, numită și A celor 1000 la ideea unui impresar dornic de publicitate; Meister a condus și armonizat cu pricepere grandiosul aparat sonor – Orchestra Națională Radio, Corul Academic Radio, Corul Filarmonicii „George Enescu”, Corul de Copii Radio, un grup solistic în realizarea imensei ofrande către bucuria creației; inițial (partea l-a) plecând de la imnul latin Veni Creator, către Dumnezeu, apoi, pe idei din Faust (2) de Goethe, omagiind creația prin iubire. Critica internațională a subliniat adeseori implicarea dirijorului în esențele muzicale, fie la miniaturi, fie în creații asemeni celei abordate acum cu răspundere (și curaj) în Festival, preț de cca. 95 de minute! Momente remarcabile decupate din ultima parte a Simfoniei: sonoritățile corale unduite măiestru, pianissimo-ul coral pe sonorități de catedrală, finalul măreț, capacitant.

Muzicianul a cules cuvenite aprecieri, aplauze îndelungi, pe măsura talentului și științei sale de muzică. Un profesionist admirabil.

3 septembrie

Apariție-șoc pe scena Ateneului, mai ales pentru cei care nu au ascultat-o în ediția trecută de festival, la Sala mică a palatului, pe violonista **Patricia Kopacinskaia**, născută la Chișinău, stabilită din 1989, la Viena. Magnifică ideea aducerii ei pe scena Ateneului, chiar așa cum a apărut – în rochie de seară și... desculță! Alături de Scottish Ensemble a uimit fără rezerve în interpretarea piesei Four Serious Songs de Mansourian. Un fascinant demers în care a transpus construcția sonoră realizată pe vioară, într-o incredibilă și neîntreruptă succesiune de imagini ale chipului ei splendid și expresiv în perfectă și omogenă replică a stărilor afective propuse tot de ea însăși, dar muzical. O unică trăire a inefabilului...

4 – 5 septembrie

În Concertele de la miezul nopții de la Ateneu s-a consemnat o nouă performanță a calității prin evoluția formației The King,s Consort. După lecția Bach oferită cu ani în urmă, ansamblul dirijat de Robert King s-a oprit la opus-uri din contextul duhovnicesc: oratoriul „Paulus” de Felix Mendelssohn Bartholdy, lucrare care prezintă momentul convertirii (pe drumul Damascului) a lui Saul, devenit dintr-un sângeros prigonitor al creștinilor, Apostolul Pavel, la chemarea lui Iisus. Apoi Trei ode dedicate Sfintei Cecilia (născută oarbă), considerată protectoarea muzicii și a muzicienilor.

Evoluția muzicienilor nu a fost doar un regal sonor ci și unul adresat privirii prin galeria bogată a instrumentelor de epocă. Soliștii vocali – **Carolyn Sampson**, soprană, **Hilary Summers**, alto, **James Gilchrist**, tenor, **David Wilson-Johnson**, bas-bariton, ireproșabili, cu o tehnică a cântului și transmitere a mesajului excepționale. Așteptam cu interes maniera în care Robert King avea să armonizeze stilistic cele trei ode scrise de H. Purcell, Benjamin Britten și Haendel la secole una de cealaltă. S-a petrecut: datorită sunetului blând practicat, cu puritate perfectă, SMERIT. Purcell – fără contrabas, Britten – a capella. Versiuni ireproșabile. Robert King care este înzestrat și pentru solistică instrumentală și pentru dirijat este de asemenea, după cum singur se numește și un bun manager al muzicii. Solicitățile pe întregul mapamond o demonstrează. King este un expresiv colorist al dirijatului.

Măreția haendel-iană a asigurat și momentele așteptate la încheierea unui eveniment pe care l-aș dori repetat mereu și mereu...